

У Раковици прослављена св. Марија Магдалина

године, у храму Св. Вартоломеја и Варнаве у Раковици прослављена св. Марија Магдалина. Свету Литургију служили су старешина храма јереј Радослав Савовић и протојереј Милош Шаренац а саслуживао им је ђакон Александар Аздејковић.

Лепоти и топлом осећају литургијске саборности и заједничарства љубави у Телу Христовом допринели су и свештеници и појци за певницом који су заједно са верним народом одговарали на ђаконске прозбе и певали литургијске песме. Затим је, одмах по прочитаном Јеванђељу, надахнуту беседу произнео о. Радослав Савовић који је говорио о Божјој педагогији која је благодатно деловала, а и данас делује, кроз чуда Христова описана у Новом завету. Господ Христос је на најразличитије начине доносио разна исцељења људима, али та исцељења су увек носила у себи не само телесно здравље, већ, што је много претежније, духовно исцељење. Зато та Божја педагогија у себи све укључује, те нам је често несхватљива, али као таква нам доноси спасење, јер Христос људе на најразличитије начине призива себи. И у томе се налази лепота коју Господ кроз Јеванђеље простира на све. Јер неке телесно исцељује, будући да им је то потребно, а неки се духовно исцељују јер виде или слушају о тим чудима и тако разумевају дело Христово.

Господ Христос на тај начин приводи све себи и свима дарује спасење од смрти кроз своје васкрсење.

На крају Свете Литургије уследило је Причешће где је приметно било причешће великог броја деце.

Подсетимо овом приликом да се Раковица први пут помиње у турском попису становништва из 1560. године. По предању место је добило име по раковима, становницима потока који је протицао кроз насеље. Како наводи летописац, терен где се простире данашња Раковица до 1912. године имао је само десетак вила и летњиковаца појединих београђана који су долазили преко лета, будући да је крај био изванредно леп и пријатан. Насеље се од 1927. године изградњом фабрике авио-мотора (ИМП), а потом и других фабрика, развија у индустријску зону са знатним увећањем броја становника.

Црквени летописац даље наводи да је у исто време Његову Светост Патријарха Варнаву посетила и госпођа Јелена Радојкић из Београда, удовица, молећи за савет шта да учини како би овековечила успомену на себе, преминулог супруга Николу, бившег благајника Министарства просвете, као и умрлу јединицу Бисенију. Госпођа Јелена са задовољством прими благослов Патријарха Варнаве да подигне задужбину у Раковици и изјави да ће поступати по жељи Његове Светости.

Од манастира Раковица је добијен плац који је нивелисан, те је маја месеца 1937. године почела изградња Храма. Темелј је освештао Високопреосвећени Митрополит скопски Јосиф 15. августа исте године. Како би Храм био већи, Његова Светост Патријарх Варнава донирао је извесну суму новца и тиме себе уврстио у ред ктитора. Пројекат раковичке Цркве дело је инжењера Михаила Радовановића и професора Војислава Зађине. Храм је освећен 24. јуна 1939. године, а посвећен је светим апостолима Вартоломеју и Варнави ради заслуга Патријарха Варнаве, да би му име остало овековечено. Освећење храма извршио је Преосвећени Епископ Дионисије, викар Његове Светости Патријарха Гаврила.

Забележио Марко Весић

Извор: Радио Слово Љубве